

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของนักวิชาการ

วารสารเป็นสื่อพิมพ์เผยแพร่ภายในให้เชื่อเดียวกัน โดยมีหมายเลขอະฉัลับ หรือ วันเดือน ปี กำกับ ในแผ่นฉบับประกอนด้วยหากความหลาย ๆ บทความ และมีการตีพิมพ์ออกมาเป็นระยะ มีกำหนดออกแน่นอน หรือค่อนข้างแน่นอน มากกว่าปีละ 1 ฉบับ ดังต่อไปนี้ รายสัปดาห์ รายนักยี่ รายเดือน ราย 3 เดือน ราย 6 เดือน เป็นต้น โดยดังใจจะออกต่อเนื่องตลอดไป (Davinson, 1978) ครอบคลุมถึงวารสารวิชาการ วารสารประชาสัมพันธ์ วารสารวิจารณ์หรือบริทัศน์ วารสารทั่วไป นิตยสาร ตลอดจนวารสารครรชนิและสาระสังเขป

วารสารเป็นทรัพยากรสารนิเทศที่สำคัญของห้องสมุด เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ ความคิด เสนอความเคลื่อนไหวและพัฒนาการของวิทยาการสาขาต่าง ๆ ที่ได้จากการค้นคว้าวิจัย รวมทั้งข้อมูลสถิติ ประกาศ จดหมาย โ啼ต้อน การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ และบริการ รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ นอกจากนี้วารสารยังมีการพิมพ์ออกมาย่างต่อเนื่อง ทำให้เสนอเรื่องราวใหม่ ๆ ได้กันทุกวันที่ ดังนั้น สารนิเทศที่ได้จากการสำรวจมีความทันสมัยกว่าสารนิเทศจากแหล่งอื่น ๆ (Osborn, 1980)

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในฐานะ เป็นแหล่งบริการเพื่อการค้นคว้าวิจัยของอาจารย์ นิสิต นักศึกษา ตลอดจนบุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัย ได้ทราบถึงคุณค่าและประโยชน์ของวารสาร จึงให้ความสำคัญอย่างมากต่อการจัดหาวารสารมาไว้ให้บริการ มีการจัดสรรงบประมาณวารสาร แยกออกจากทรัพยากรสารนิเทศอื่น ๆ ของห้องสมุด รวมทั้งมีการบอกรับเป็นสมาชิกวารสารที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะวารสารวิชาการภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังจัดหาวารสารทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์ รูปแบบวัสดุยืดหยุ่น และรูปแบบฐานข้อมูลชีดี-รอม เพื่อให้ครอบคลุมวารสารได้ทุกสาขาวิชา ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม วารสารที่ห้องสมุดจัดหาเข้ามานี้ ห้องสมุดยังต้องพิจารณาในเรื่องการจัดเก็บ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงวารสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว จึงมีการกล่าวว่าวารสารในห้องสมุดอาจจะไม่มีคุณค่า หรือมีค่าเป็นศูนย์ หากวารสารไม่ได้รับการจัดแสดงหรือทำให้มีการเข้าถึงอย่างง่าย โดยเฉพาะเมื่อมีฉบับใหม่ ๆ เข้ามา (Davinson, 1978) และจากการที่วารสารเป็นสื่อพิมพ์

ที่มีลักษณะแตกต่างจากสิ่งพิมพ์ประจำ เกทอิน คือ เมื่อบอร์บันแล้วห้องสมุดจะได้รับสารสารชื่อนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้วารสารในห้องสมุดขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบไปถึงการเตรียมเนื้อที่จัดเก็บ โดยเฉพาะการจัดเก็บวารสารในรูปสิ่งพิมพ์

ในทางปฏิบัติห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งในและต่างประเทศ จัดเก็บวารสารแยกจากสิ่งพิมพ์ประจำ เกทอิน ๆ โดยคำแนะนำในการจัดเก็บในลักษณะต่างกัน เช่น ห้องสมุดบางแห่งมีห้องวารสารเป็นสัดส่วน จัดเก็บทั้งวารสารฉบับบีบจุบัน และฉบับย้อนหลังไว้ด้วยกัน บางแห่งเก็บวารสารฉบับบีบจุบันไว้ในห้องอ่านวารสาร และแยกวารสารฉบับย้อนหลังไว้ในบริเวณอื่น ๆ ของห้องสมุด เช่น จัดเก็บวารสารฉบับย้อนหลังเย็บเล่มไว้บริเวณเดียวกับห้องหนังสือทั่วไป (Wright, 1977) ส่วนวารสารฉบับย้อนหลังเล่มปลีกเก็บไว้หลังเคาน์เตอร์บริการผู้ใช้ ห้องสมุดบางแห่งไม่มีห้องวารสารเป็นสัดส่วน แต่จะจัดเป็นมุมสำหรับเก็บวารสาร เป็นต้น

นอกจากนี้ในการจัดวารสารขั้นบริการ ทั้งวารสารฉบับบีบจุบันและฉบับย้อนหลังจะมีทั้งในระบบขั้นเบ็ดและระบบขั้นบีด กล่าวคือ ห้องสมุดบางแห่งจัดเก็บวารสารฉบับบีบจุบันในระบบขั้นเบ็ด ในขณะที่บางแห่งนำวารสารวิชาการฉบับบีบจุบันภาษาอังกฤษที่มีการใช้มากจัดเก็บในระบบขั้นบีด เพื่อให้มีการใช้อย่างทั่วถึง (ศุภลักษณ์ โรจน์เกตุ. สัมภาษณ์, 2536) ส่วนวารสารฉบับย้อนหลังเย็บเล่ม ห้องสมุดส่วนใหญ่มักให้บริการในระบบขั้นเบ็ด อย่างไรก็ตามมีห้องสมุดบางแห่งจัดเก็บวารสารฉบับย้อนหลังทั้งเล่มปลีกและเย็บเล่มในระบบขั้นบีด เนื่องจากเห็นว่าสามารถจัดให้บริการและควบคุมคุณภาพวารสารได้เหมาะสมกว่าระบบขั้นเบ็ด (เรืองศรี จุลละจินดา. สัมภาษณ์, 2537)

สำหรับการจัดเรียงวารสารฉบับบีบจุบันและฉบับย้อนหลังนั้น ห้องสมุดส่วนใหญ่จัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อวารสาร ห้องสมุดบางแห่งจัดหมู่ตามเนื้อหาของวารสาร ในขณะที่ห้องสมุดบางแห่งจัดเรียงวารสารฉบับบีบจุบันตามเนื้อหาเชิงสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยสอน และตามประเทศของวารสาร (อุษณี อรุณาจารม และ พรวรรณ คิตากร. สัมภาษณ์, 2536)

ส่วนวารสารรูปแบบอื่น คือ วารสารรูปแบบวิดีโอส่วน และรูปแบบฐานข้อมูลสำเร็จรูป ชีดี-รอม ทั้งฐานข้อมูลบรรณาธุกกรมและเอกสารฉบับเต็ม (full text) ห้องสมุดมักเก็บไว้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การใช้เครื่อง รวมทั้งการดูแล และการบำรุงรักษา ซึ่งได้แก่ หน่วยโสตทัศนศึกษาหรือหน่วยบริการ โดยจัดเก็บขึ้นชั้นในระบบขั้นบีด เรียงตามเลขทะเบียนที่ได้รับเข้ามา

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าห้องสมุดจะใช้วิธีใดในการจัดเก็บวารสาร ย่อมก่อให้เกิดปัญหา และผลกระทบต่อผู้ใช้ ดังนี้

1. ด้านสถานที่จัดเก็บ การจัดเก็บวารสารฉบับบีบจุบัน และฉบับย้อนหลัง รวมไว้ในห้องอ่านวารสาร ทำให้วารสารฉบับย้อนหลังเย็บเล่มเพิ่มจำนวนมากขึ้นในแต่ละปี ส่งผลให้บริเวณนั่งอ่านคับแคบ ผู้ใช้ไม่มีที่นั่งอ่านอย่างเพียงพอ (จันทร์เพ็ญ เล่าอิทธิโชค, 2536) ส่วนการจัดเก็บวารสารฉบับย้อนหลังไว้ไกลจากบริเวณที่นั่งอ่าน ทำให้เกิดอุบัติเหตุในการใช้หรือ

การเข้าถึงวารสาร คือผู้ใช้ขาดความสะดวกและเสียเวลา (บังอร โพธิ์ทอง, 2531) รวมทั้งผู้ใช้บางคนอาจไม่ทราบว่าห้องสมุดเก็บวารสารฉบับย้อนหลังไว้ที่ใด จึงใช้เฉพาะวารสารที่จัดเรียงไว้ในห้องอ่านเท่านั้น ส่วนการจัดเก็บวารสารในรูปแบบวัสดุย่อส่วนหรือชีดี-รอม ซึ่งห้องสมุดส่วนใหญ่จะนำไปจัดเก็บไว้ที่แฟรงกอิน พนักงานบันจัยหนึ่งที่ทำให้ไม่เกิดการใช้วารสารในรูปแบบดังกล่าวโดยเฉพาะการนำวัสดุย่อส่วนวารสารแยกจากวารสารฉบับย้อนหลังเบื้องล่าง (McKay, 1990)

2. รูปแบบของการสารที่จัดเก็บ วารสารที่จัดเก็บโดยการเบื้องล่าง ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการทำสำเนา และข้อความบางส่วนอาจขาดหายไป ทำให้ผู้ใช้ได้รับสารนิเทศไม่ครบถ้วน นอกจากนี้การเบื้องล่างเล่มวารสารยังทำให้ผู้ใช้ส่วนหนึ่งไม่มีโอกาสได้ใช้วารสารฉบับลึก ที่นำเสนอเบื้องล่างรวมเข้าด้วยกัน ต้องรอคอยจากผู้ใช้ออยู่ก่อน ส่วนการจัดเก็บวารสารในรูปแบบวัสดุย่อส่วนและฐานข้อมูลชีดี-รอมนั้น ผู้ใช้ไม่สะดวกในการเข้าถึง เนื่องจากต้องใช้กับเครื่องอ่านวัสดุย่อส่วน เครื่องเล่นชีดี-รอม และเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะผู้ใช้งานคนไม่รู้วิธีการใช้เครื่องฯ หรือห้องสมุดไม่เปิดโอกาสให้ใช้เครื่องด้วยตนเอง ผู้ใช้จึงชอบใช้วารสารในรูปแบบพิมพ์มากกว่า (สมนา วัสดุสาร, 2534)

3. วิธีการจัดเก็บวารสาร การจัดเก็บวารสารในระบบชั้นบีด ผู้ใช้ต้องเสียเวลากรอกแบบฟอร์ม และให้เจ้าหน้าที่ยินยอมวารสารให้ ทำให้ไม่สะดวกในการใช้และไม่สามารถเลือกอ่านวารสารตามที่ตนต้องการได้ (สุรังค์ ศิริโรจน์สกุล, 2534) ส่วนการจัดเก็บวารสารในระบบชั้นเบิด แม้จะได้รับการยอมรับว่า เป็นระบบที่ดี ในแง่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้ได้เข้าถึงวารสารด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเสริมในด้านเสริมพัฒนาภูมิปัญญาแก่ผู้อ่านมากกว่าระบบชั้นบีด (Hubbard, 1983) แต่ก็มีข้อหาในเรื่องการหารายสารที่ต้องการไม่พบ เพราะวารสารกระจายไปอยู่ตามโต๊ะผู้อ่าน นอกจากนี้ผู้ใช้งานคงมีพฤติกรรมชอบนำวารสารไปครอบคลุมกระดาษหลาย ๆ เล่ม รวมทั้งวารสารอาจถูกจิ่ง ตัดข้อความที่ต้องการ ทำให้ผู้ใช้ที่ต้องการบทความจากวารสารฉบับนั้นไม่มีโอกาสได้ใช้

จากการดำเนินการจัดเก็บวารสารของห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ และจากนักวิชาการจัดเก็บวารสารซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ใช้ดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งงานวิจัยในเรื่องความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหาวารสารของ Murfin (1980) และ สุนันท์ งานโภกวรรณ (2529) ที่พบว่า การจัดเก็บวารสารเป็นบันจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการเข้าถึงวารสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้วารสารของยุพดี จากรุ่งรัพย์ (2535) ที่พบว่า บัญหาการจัดเก็บวารสารเป็นบันจัยหนึ่งของการใช้วารสาร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ทัศนคติ หรือ ความคิดเห็นของผู้ใช้ที่มีต่อการจัดเก็บวารสารในห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในด้านสถานที่จัดเก็บ รูปแบบของการจัดเก็บวารสาร และวิธีการจัดเก็บวารสาร รวมทั้งบัญหา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ใช้ เพื่อนำ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานสำหรับห้องสมุดต่าง ๆ ในการปรับปรุงระบบการจัดเก็บวารสารให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงตัวเล่มวารสารได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา

1. สภาพการจัดเก็บวารสารในห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในด้านสถานที่จัดเก็บ รูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ และวิธีการจัดเก็บวารสาร
2. ทัศนคติและปัญหาของผู้ใช้ต่อการจัดเก็บวารสารในห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในด้านสถานที่จัดเก็บ รูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ และวิธีการจัดเก็บวารสาร

สมมติฐาน

1. ผู้ใช้เห็นด้วยกับการจัดเก็บวารสารในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับที่สูงกว่าลักษณะอื่น
 - 1.1. สถานที่จัดเก็บวารสาร ซึ่งมีห้องอ่านเป็นสัดส่วนเฉพาะ และเก็บวารสารฉบับปัจจุบันกับฉบับย้อนหลังไว้ด้วยกัน
 - 1.2. รูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ โดยเก็บวารสารฉบับปัจจุบันและวารสารฉบับย้อนหลังในรูปสิ่งพิมพ์
 - 1.3. วิธีการจัดเก็บวารสารในระบบชั้นเบ็ด โดยการจัดเรียงวารสารฉบับปัจจุบัน ตามลำดับอักษรของชื่อวารสาร
2. ผู้ใช้ประสบปัญหาการจัดเก็บวารสารฉบับย้อนหลังในระบบชั้นเบ็ดในระดับที่สูงกว่าปัญหาด้านอื่น

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพการจัดเก็บวารสาร และทัศนคติของผู้ใช้ต่อการจัดเก็บวารสารในห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง ได้แก่

1. ห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
3. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
6. ห้องสมุดสาขาวังท่าพระฯ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร

7. สำนักหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ
 8. สำนักห้องสมุดและบรรณสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ชั้นบุรี
 9. กองห้องสมุด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 10. สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่ม คือ
1. บรรณาธิการหัวหน้างานวารสาร หรือบรรณาธิการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานสารสารของหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร แห่งละ 1 คน รวม 10 คน
 2. ผู้ใช้บริการสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 แห่ง จำนวน 420 คน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสถิติจำนวนผู้ทำบัตรสมาชิกของหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2536 ของมหาวิทยาลัย ทั้ง 10 แห่ง ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 60,105 คน โดยใช้ตาราง Table for Determining Sample Size from a Given Population (Krejcie and Morgan, 1970) เป็นเกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ การดำเนินงานจัดเก็บวารสาร และทัศนคติของผู้ใช้วารสาร จากหนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดเก็บวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย 2 ชุด ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ดังนี้
 - 3.1 แบบสัมภาษณ์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สภาพการดำเนินงานจัดเก็บวารสาร ในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดเก็บวารสารในหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยของรัฐ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่จัดเก็บวารสาร

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บวารสาร

3.2 แบบสอบถาม เพื่อเป็นเครื่องมือในการรวบรวมทัศนคติของผู้ใช้วารสาร
ในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการจัดเก็บวารสารในหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
ของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดเก็บวารสาร

4. ทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

4.1 แบบสัมภาษณ์ นำไปทดสอบกับบรรณาธิการหัวหน้างานวารสาร ในหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 3 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 3 คน

4.2 แบบสอบถาม นำไปทดสอบกับผู้ใช้บริการวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัย
เอกชนทั้ง 3 แห่งในข้อ 4.1 แห่งละ 10 คน รวม 30 คน

5. เก็บรวมรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

5.1 สัมภาษณ์บรรณาธิการหัวหน้างานวารสารหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ
ในเขตกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง จำนวน 10 คน ด้วยตนเองโดยใช้แบบสัมภาษณ์

5.2 แจกแบบสอบถามให้กับผู้ใช้บริการวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ
10 แห่ง จำนวน 420 คน ทั้งด้วยตนเองและขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่งานวารสารของแต่ละแห่ง
ช่วยแจก โดยจะเก็บข้อมูลเป็นช่วงเวลา ช่วงละ 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยวันแรกจะเริ่มแจกตั้งแต่
หอสมุดกลางเปิดบริการจนครบ 2 ชั่วโมง และในวันถัดไปจะแจกแบบสอบถามเป็น 2 ชั่วโมงถัดไป
และทำเช่นนี้เรื่อย ๆ จนได้กลุ่มตัวอย่างในหอสมุดกลางทั้ง 10 แห่ง ครบตามความต้องการ

6. ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีแจกแจงความถี่

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้วิธีแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำหรับสถิติทางสังคมศาสตร์

(Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer-SPSS/PC+)

7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล รายงานผลการวิจัย อภิปราย และเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพการดำเนินงานจัดเก็บวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ
และทัศนคติของผู้ใช้ต่อการจัดเก็บวารสาร ในด้านสถานที่จัดเก็บ รูปแบบของการสารที่จัดเก็บ
และวิธีการจัดเก็บวารสาร

2. เป็นแนวทางต่อผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัย และผู้ปฏิบัติงานวารสาร ในการ
ปรับปรุงระบบการจัดเก็บวารสาร เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงตัวเล่มวารสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งความรู้สึกสนับสนุนและคัดค้าน

วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ มีกำหนดออกแน่นอน และออกมากกว่าปีละ 1 ฉบับ ตั้งใจออกต่อเนื่องตลอดไป แต่ละฉบับในชุดใช้ชื่อร่องเดียวกัน และมีหมายเลขประจำฉบับ หรือวัน เดือน ปี กำกับ ครอบคลุมทั้งวารสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ วารสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์ รูปแบบวัสดุย่อส่วน และรูปแบบฐานข้อมูลชีด-รอมเอกสารฉบับเต็ม (full text) ทั้งนี้ ไม่รวมถึงหนังสือพิมพ์ และวารสารในรูปคู่มือช่วยค้นคว้าประเก道德ชนี และสาระสังเขป

การจัดเก็บวารสาร หมายถึง การจัดเตรียมวารสารเพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงตัวเล่มวารสาร ที่ต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ครอบคลุมถึงสถานที่จัดเก็บ รูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ และวิธีการจัดเก็บวารสาร

รูปแบบของวารสารที่จัดเก็บ หมายถึง การจัดเก็บวารสาร ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ (ฉบับปกีก ฉบับเย็บเล่ม) รูปแบบวัสดุย่อส่วน (ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช ฯลฯ) และรูปแบบฐานข้อมูลชีด-รอมเอกสารฉบับเต็ม

สถานที่จัดเก็บวารสาร หมายถึง บริเวณที่จัดเก็บวารสารเพื่อให้บริการ ซึ่งอาจมีลักษณะที่เป็นห้องอ่านวารสาร (Reading room) ห้องเก็บวารสาร (Stack room) และมุมวารสาร

วิธีการจัดเก็บวารสาร หมายถึง ระบบที่ใช้ในการจัดซื้อบริการ (ระบบเปิด ระบบปิด) และการจัดเรียงวารสาร (เรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อวารสาร เรียงตามการจัดหมู่ ฯลฯ) รวมทั้งวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ใช้ในการเก็บวารสาร (กล่อง แฟ้มใส่วารสาร ชั้นวางวารสาร ฯลฯ)